

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219202407
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2219202407.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXXX/X, A. - B., 2/ A. B., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXXX/X, A. - B., zastúpený splnomocnencom žalobcom 1/, proti žalovaným: 1/ Poľnohospodárske družstvo v Jurovej, so sídlom pošta Baka, Jurová, IČO: 00 191 493, zastúpený splnomocnencom: VIRE law & consulting s. r. o., so sídlom Sasinkova 12, Bratislava, IČO: 47 254 921, 2/ MLM Real spol. s r. o., so sídlom Košická 58, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 44 093 683, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo 16. januára 2023 č. k. 14C/20/2019-192, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie v predmetnej veci prerušil až do právoplatného skončenia veci 6C/203/2005. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 164, § 235 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Vecne dôvodil, že na tamomšom súde je vedené konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia a dňa 16.1.2023 sa konalo pojednávanie, na ktorom došlo k ústnemu vyhláseniu uznesenia o prerušení konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 6C/203/2005. Na uskutočnenom pojednávaní na základe návrhu žalovaného 1/ dospel súd prvej inštancie v danom prípade k záveru, že výsledok súdneho konania vedeného pod sp. zn. 6C/203/2005 môže mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej v rámci tohto súdneho konania: predmetné súdne konanie je vedené vo veci vypratania a odstránenia stavieb, pričom v danom konaní sa musí najprv predbežne vyriešiť otázka, kto je vlastníkom a čoho, akých nehnuteľností, pričom následne podľa toho určiť, kto sa mal obohatiť nedôvodne a na úkor koho.

3. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ s návrhom na jeho zrušenie. Odvolanie odôvodnili ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/, h/ CSP. Dôvodili, že súd odmieta vykonať dôkaz, ktorý žalobcovia predložili v oboch súdnych konaniach, a to kúpnu zmluvu z 7.5.2009, ktorú ani jeden zo sudcov na Okresnom súde Dunajská Streda nie je ochotný posúdiť z hľadiska platnosti. Sudcovia vo všetkých sporoch odmietajú konať, lebo nechcú ohroziť záujmy tzv. podnikateľa, ktorý stojí za poľnohospodárskymi družstvami. Súd nevykonal žiadny dôkaz, a preto mu nemôžu byť známe okolnosti prípadu. Z uvedeného dôvodu nemohol dospieť k žiadnym skutkovým zisteniam na vydanie tohto uznesenia. Žalovaný 1/ na pojednávaní žiadny dôkaz nenavrhol, nič nenamietal, teda žalobcom nebolo zrejmé, na základe čoho dospel súd k záveru, že treba prerušiť konanie. Súd vykonáva pokyny žalovaného 1/, čo vyvoláva vážne pochybnosti o nestrannosti sudcu. Zistený skutkový stav neobstojí, lebo súd vec nemá nastudovanú a výlučne z tohto dôvodu bolo namieste odročenie, nie však prerušenie konania. Žalovaný 1/ nemá žiadne ďalšie prostriedky procesnej obrany, a preto podáva návrhy na

oddialenie vydania rozhodnutia vo veci samej, čo je jednoznačne prípad uvedený v Čl. 5 CSP. Postup súdu, ktorým prerušuje konanie, nemá zákonné opodstatnenie (§ 164 CSP) a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Obidve súdne konania sú žalobami na rôzne plnenia a spája ich len absolútne neplatná kúpna zmluva zo dňa 7.5.2009 uzatvorená dňa 4.11.2009, ktorej rovnopis je v spise sp. zn. 6C/203/2005. Spor sp. zn. 6C/203/2005 teda nemôže mať zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci, ibaže súd nevie posúdiť platnosť vyššie uvedenej kúpnej zmluvy a čaká na názor druhého sudcu.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že sú splnené všetky podmienky na prerušenie konania a súd prvej inštancie postupoval správne, keď usúdil, že je v dôsledku prebiehajúceho konania sp. zn. 6C/203/2005, v ktorom sa prejudiciálne rieši otázka platnosti kúpnej zmluvy, nutné konanie vedené pod sp. zn. 14C/20/2019 prerušiť. Odmietol tendenčné tvrdenia žalobcov, v zmysle ktorých má predkladať špekulatívne návrhy na oddialenie vydania rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na skutočnosť, že sú to žalobcovia (ktorí okrem iného vystupujú v ďalších 4, resp. 5 konaniach na Okresnom súde Dunajská Streda v postavení žalobcov), ktorí neustálymi návrhmi na zmenu žaloby a návrhmi na nové dôkazy šikanóznym spôsobom postupujú voči žalovanému 1/, ktorého vo viacerých konaniach žalujú. Boli to práve žalobcovia, ktorí sa v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 11C/461/2014 (následne 5C/56/2018) domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, avšak z vlastnej iniciatívy zapríčinili zastavenie tohto konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

5. Žalobcovia v replike uviedli, že žalovaný 1/ zavádza, keď tvrdí, že je tu rovnaký stav ako tu bol v prípade podania určovacej žaloby sp. zn. 11C/461/2014. Žalobcovia sa v roku 2014 rozhodli urýchliť ukončenie súdneho sporu sp. zn. 6C/203/2005 iniciovaním určenia vlastníctva k neoprávneným stavbám len preto, lebo súd vo veci nekonal. Tento cieľ dosiahli rozsudkom sp. zn. 11C/461/2014-364, právoplatným 25.8.2017, kde súd vyslovil neplatnosť kúpnej zmluvy, proti čomu sa žalovaný neodvolal. Súčasne zapísaný vlastník sa obrátil na Ústavný súd SR, ktorý z procesných dôvodov zrušil rozsudok. Sudca vyslovil neplatnosť kúpnej zmluvy a treba napraviť len procesný postup súdu, čo nemôže mať vplyv na hodnotenie kúpnej zmluvy, ktorú napísali v roku 2009. Aj v prípade, že žalobcovia bezúspešne uplatňujú svoje domnelé práva, rovnako má súd konať a rozhodnúť vo veci, aby sa ako žalobcovia mali možnosť v čo najkratšom čase odvolať. Súd bezdôvodne prerušil konanie, pretože kúpna zmluva evidentne nemá náležitosti, ktoré určuje zákon.

6. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektmi – stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2, § 357 písm. n/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na odvolanie žalobcov 1/ a 2/, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre prerušenie prebiehajúceho konania, ktoré prerušenie navrhol žalovaný 1/.

9. Súd prvej inštancie v danej veci prerušil konanie do právoplatného skončenia veci 6C/203/2005 (z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod uvedenou spisovou značkou). V odôvodnení svojho rozhodnutia pritom poukázal na ust. § 164 CSP, t.j. dôvod fakultatívneho prerušenia konania.

10. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

11. Citované zákonné ustanovenie § 164 CSP upravuje možnosť súdu prerušiť konanie, a to fakultatívne. Uvedené znamená, že súd nemusí, ale môže prerušiť konanie vtedy, ak prebieha iné súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Toto fakultatívne prerušenie súdneho konania prichádza do úvahy iba vtedy, ak iné súdne/ správne konanie môže vyriešiť otázku, ktorá je po skutkovej a právnej stránke rovnaká, aká je v prejednanom súdnom konaní. Súd pri zvažovaní o tom, či preruší takto súdne konanie alebo nie, musí prihliadať na to, či prerušenie konania nepovedie k zbytočnému predlžovaniu konania. Voľnosť súdu pri voľbe procesného postupu v prípade výskytu predbežnej otázky (teda voľba medzi prerušením konania, počas ktorého prerušenia sa s poukazom na § 165 ods. 2 CSP nevykonávajú pojednávania a neplynú lehoty a vyčkáva sa na odpoveď, ktorá na túto otázku bude daná v inom konaní, na jednej strane, a procesným postupom spočívajúcim v „inom vhodnom opatrení“, v prípade ktorého sa konanie bez jeho prerušenia zameriava aj na riešenie takejto otázky ako predbežnej otázky, na strane druhej) nie je však bez akéhokoľvek obmedzenia. Výber, resp. voľbu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) konajúci súd v prípade výskytu prejudiciálnej otázky využije, je potrebné podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlosti a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní (čl. 17 CSP) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv strán sporu rýchlejšia a účinnejšia (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.10.2010 sp. zn. 3 Cdo 150/2010). Zároveň nemožno opomenúť ani čl. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

12. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o prerušení konania odôvodnil len tým, že výsledok súdneho konania vedeného pod sp. zn. 6C/203/2005 môže mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej v rámci tohto súdneho konania, keď predmetné súdne konanie je vedené vo veci vypratania a odstránenia stavieb, pričom v danom konaní sa musí najprv predbežne vyriešiť otázka, kto je vlastníkom a čoho, akých nehnuteľností, pričom následne podľa toho určiť, kto sa mal obohatiť nedôvodne a na úkor koho. Súd prvej inštancie však v tomto smere neuvádza žiadne svoje myšlienkové a hodnotiace úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že je potrebné konanie prerušiť v intenciách § 164 CSP.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel len o aktuálne neskončené súdne konanie bez toho, aby náležite identifikoval toto súdne konanie (kto sú strany predmetného sporu, na akých pozemkoch sa nachádzajú stavby, ktoré majú byť vypratane a odstránené, v akom stave sa predmetné konanie nachádza), pričom uvedené skutočnosti nevyplývajú ani z obsahu spisu, jeho rozhodnutie nie je možné považovať za vecne správne. Súd prvej inštancie je totiž povinný uznesenie náležite odôvodniť s vymedzením dôvodov, pre ktoré konanie prerušuje a vysporiadať sa aj s prípadnými námietkami strán sporu. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie nielenže relevantný dôvod na prerušenie tohto konania nevyplýva, ale pre absenciu náležitej argumentácie je pre odvolací súd nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysvetlil, aký vplyv by mal výsledok daného konania na prebiehajúce súdne konanie, najmä ak v danom konaní sa taktiež otázka platnosti kúpnej zmluvy posudzuje tiež len prejudiciálne. Navyše je potrebné poznamenať, že síce sa v predmetom konaní sp. zn. 6C/203/2005 bude pravdepodobne posudzovať rovnaká prejudiciálna otázka ako v danom konaní (platnosť kúpnej zmluvy), avšak súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, v akom stave sa predmetné konanie nachádza, a to najmä s ohľadom na rýchlosť konania, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by si spis 6C/203/2005 súd prvej inštancie pripojil k nahliadnutiu, a teda verifikoval, či toto konanie nebolo prerušené, resp. v akom štádiu sa nachádza, kedy je predpoklad rozhodnutia predmetnej veci.

14. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím dochádza k realizácii práva na súdnu ochranu a ku garancii základnej právnej istoty. Stručná forma odôvodnenia uznesenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Práve odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej

súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietať konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd v predmetnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie si svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 236 CSP riadne nespĺnil, pretože svoje skutkové a právne závery vedúce ho k dôvodnosti návrhu na prerušenie konania v predmetnej veci dostatočne neodôvodnil.

16. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu najmä odvolateľom realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, ktorý relevantné dôvody svojho rozhodnutia neuviedol, ich nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie, viazaného vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v ďalšom konaní v súlade s platnou procesnou normou náležite vyhodnotiť, či sú v prejednávanej veci dané relevantné dôvody na prerušenie konania, najmä z hľadiska konkrétneho posúdenia, či rozhodnutie v inom konaní, ktoré však súd prvej inštancie musí riadne identifikovať, má význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci, v akom stave sa toto konanie nachádza a tiež sa zaoberať otázkou, či prerušenie konania v danom prípade je aj vhodným opatrením, ktoré napĺňa zákonnú požiadavku rýchlosti a účinnej ochrany práv strán sporu v súdnom konaní (čl. 17 CSP), potom o návrhu žalovaného 1/ na prerušenie konania (ktorý by taktiež mal mať riadne náležitosti) opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite odôvodniť, t. j. vyporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom súd musí svoj myšlienkový postup v odôvodnení dostatočne vysvetliť, čiže logicky kompaktným spôsobom vysvetliť, a vysporiadať sa aj s námietkami sporových strán.

18. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie.